

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4507).

Sagen sattes til Forhandling.

Gerhard Nielsen: Det her foreliggende Lovforslag er en gammel Kending for Rigsdagen. Det er nu 16 Aar siden, at der første Gang blev forelagt Forslag om at ordne Forholdet vedrørende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København. Vi har gentagne Gange haft det til Behandling ogsaa her i Folketinget, sidst i den forrige Samling, og jeg finder derfor ikke Anledning til at sige ret meget om det, det vilde blive Gentagelse af, hvad Tinget tidligere har hørt om dette Spørgsmaal. Som Forslaget nu foreligger, gaar det ud paa, at senest den 1. April 1932 vil der ved Underretterne udenfor København være at statsansætte Fuldmægtige. Forholdet er som bekendt det, at nu har disse Fuldmægtige, der er ansat paa vore Retskontorer, Adgang til ved Siden af deres Stilling dér at drive privat Virksomhed, og denne Sammenblanding tror jeg deles af saa godt som alle, men det mærkelige er jo, at til Trods for, at den deles af saa godt som alle, saa vidt jeg ved af alle Grupper her i Rigsdagen, har det alligevel ikke været muligt hidtil at faa dette Spørgsmaal løst. Jeg haaber imidlertid, at dette Spørgsmaal nu snart maa kunne finde sin Løsning, og jeg gør opmærksom paa, at det i sidste Samling her i dette Ting blev sendt i Udvalg. Udvalget var omtrent færdigt med sit Arbejde, men naaede dog alligevel ikke fuld Enighed. Det afgav Beretning den 27. Marts 1924.

Jeg skal med Hensyn til Lovforslaget gøre den Bemærkning, at jeg ved, at der fra visse Sider er udtalt Ønske om, at visse Bestemmelser i § 4 henvises til Lønningsloven. Det er muligt, at dette er rigtigt, men det kan vi jo nærmere tale om, naar Lovforslaget kommer til Behandling i det Udvalg, som jeg senere skal tillade mig at foreslaa nedsat.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig og meget hurtigt Behandling. Jeg vil haabe, det maa

lykkes at føre Lovforslaget gennem Rigsdagen i denne Samling.

Rytter: Ogsaa vi fra vor Side ønsker Lovforslaget gennemført. Vi er enige i, at det gaar ikke i Længden, at vi har privat ansatte Fuldmægtige, der optræder paa Statens Vegne, saa at der derved kommer en Sammenblanding af Stats- og Privatinteresser. Som Forslaget nu foreligger, er der enkelte Ting, vi fra vor Side kunde ønske ændret. Jeg skal kort nævne disse Ting, idet jeg i øvrigt mener, at vi maa optage nærmere Forhandlinger om det i et Udvalg. Det første, vi fra vor Side ikke kan gaa med til, er Forslagets Bestemmelse om, at ikke blot Fuldmægtigene, men hele Personalet paa Dommerkontorerne optages paa Kontorholdsloven. Vi tror, det vil medføre en for stor Forøgelse af Statens Tjenestemænd, hvis vi gaar saa vidt. Vi mener, det maa være tilstrækkeligt med Fuldmægtigene. Med Hensyn til Forbudet mod privat Virksomhed har Ministeren i Overensstemmelse med det Udvalg, der var nedsat i Fjor, foreslaaet, at hverken Fuldmægtigene eller det øvrige Personale maa have privat Virksomhed. Ministeren begrundede det med, at det er for at forhindre Omgaaelse. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at tage det øvrige Personale med for at forhindre Omgaaelse. Jeg vil ogsaa minde Ministeren om en Bestemmelse i Straffeloven, hvorom Ministeren selv siger, at man kan ikke af Hensyn til Omgaaelsen formulere Regelen anderledes, end man vilde, hvis der ikke var Mulighed for Omgaaelse, og jeg tror, vi her kan nøjes med den Bestemmelse, som vi fra vor Side foreslog i Udvalget i Fjor.

Det tredje, som vi fra vor Side kunde ønske ændret, er § 4, hvor der staar, at som Betingelse for at komme ind i Ministerierne skal man have været paa forskellige Kontorer, og deriblandt nævnes ogsaa Sagførerkontorer. Man siger, at man faar lige saa god en Uddannelse paa Sagførerkontorer som paa Embedskontorer, og det er absolut rigtigt. Men det er heller ikke for vort Vedkommende Hovedsynspunktet. Hovedsynspunktet for vort Vedkommende er dette, at de unge Jurister skal tvinges ud i Provinsen for dér at faa en Uddannelse, for at se, hvorledes det gaar til i Provinsen, men det vil man ikke opnaa uden ved at sige, at man kan ikke komme ind i Ministerierne uden at have været paa Embedskontorer, thi ellers vil nemlig unge Kandidater altid kunne nøjes med at være paa et Sagførerkontor her i København, og det er det, vi nødigt vil have. Vi mener, det er